

ме-шо може да ся оуподоби на едно рѣдко плашно направено ошъ калчища, кое-шо дохождашъ ша нашивашъ чувспшованія-ша; и кога сичка-ша повѣрхносшь ся закрые ошъ нашивки, шога давамы на основно-шо плашно исша-ша похвала коя-шо и на цѣлаша рабоша; шако думамы: *време-то е добро нльцо.*

Дѣйсвишелно оубо време-шо е добро зарадъ различни-шѣ добры чувспшованія кои-шо получавамы въ него; ешь многоцѣнно, защо-шо можемъ да го оукрасимъ и оувеселимъ съ шо-шо чинимъ или осѣцамы.

— Но, може да каже нѣкой, « чувспшованія-ша не сѣ секога пріяшни, но има и непріяшны, печалны, и болѣзненны, кои-шо моглшъ да сѣ и по много ошъ первы-шѣ; ешесшвенно е оубо шога да кажемъ: *време-то е лошо нльцо.* — Войспина; но 1° ний оуже рекохме по горѣ чи *живьніе-то е добро нльцо*: ако оубо живьніе-шо е добро нльцо, чувспшованіе-шо е еднакво добро, понеже за одушевленны-шѣ сущесшва нема живошъ безъ чувспшованіе; шова ще каже не чи сички-шѣ чувспшованія сѣ пріяшни, но чи пріяшни-шѣ чувспшованія сѣ по много: — 2° ошъ насъ секога зависи да си дадемъ пріяшны чувспшованія, и какво-шъ ще да каже нѣкой, весьма рѣдко